

По тая просба съдилището е длъжно прѣдварително да изслуша противната страна, ако живѣе въ мѣстото.

Чл. 401. Съ приеманieto на стоката и съ исплащанieto на възнаграждението прѣстава всѣка претенция противъ прѣвозвача.

Обаче, за такива недостатѣци или поврѣди, които при приеманieto на стоката отъ приемача не сж могли вънкашно да се забѣлѣжхтъ, прѣвозвачътъ е отговоренъ и слѣдъ приеманieto на стоката исплащанieto на възнаграждението, нѣ само тогава, ако веднага слѣдъ откриванieto на недостатѣцитѣ или поврѣдитѣ, тѣ сж били освидѣтелствувани съгласно съ чл. 400-я, като сжщеврѣменно се удостовѣри, че недостатѣцитѣ или поврѣдитѣ сж станѣли въ промежутѣка между прѣдаването и приеманieto.

Правилата на чл. 381-й, относително просрочването на иска и на възраженията, се приспособяватъ и къмъ прѣвозването.

Чл. 402. Прѣвозвачътъ има право на залогъ върху прѣвозванитѣ стоки за взиманията, които произхождатъ отъ договора за прѣвозване, особено за възнаграждение, и за митата и други разноси. Това право сжществува до тогава, до като прѣвозванитѣ стоки не сж били предадени на приемача.

На основание залога, който има сила и въ случай, ако собственикътъ на стокитѣ испадне въ несѣстоятелность, прѣвозвачътъ може, съгласно чл. 400, да иска да се продахтъ прѣвозванитѣ стоки изцѣло или отъ части.

Чл. 403. Когато стоката послѣдователно прѣминува прѣзъ рѣцѣтъ на нѣколко прѣвозвачи, то ако товарителницата не се распорежда друго-яче, послѣдниятъ прѣвоз-